

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25P/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215201034
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Suchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:6215201034.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Evou Suchovou, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: U., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - H. a otec - neuvedený, za účasti H. o vyslovenie osvojiteľnosti maloletého dieťaťa a o pozbavenie rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Súd vyslovuje **o s v o j i t e ľ n o s ť** maloletej U..

Súd **p o z b a v u j e** matku H. výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej U..

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Veľký Krtíš začal uznesením č.k. 7P/38/2015-15 zo dňa 29.7.2014 (pravdepodobne má byť správne uvedený rok 2015), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.9.2015, konanie o vyslovenie osvojiteľnosti maloletej a o pozbavenie rodičovských práv a povinností a to na základe podnetu podaného H. doručeného Okresnému súdu Veľký Krtíš dňa 20.2.2015.

2. H. podnet na začatie konania odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č.k. 9P/57/2012-46 zo dňa 18.5.2012 bola maloletá U.. zverená do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti jej a jej manžela. Jej manžel dňa XX.X.XXXX zomrel. Matka maloletej odišla dňa 26.2.2012 z miesta svojho trvalého pobytu a tým opustila ich rodinu ako aj maloletú U.. Odvtedy a to až do podania podnetu maloletú nenavštívila, ani žiadnym spôsobom nekontaktovala a svoje rodičovské povinnosti nevykonáva vôbec, čím závažným spôsobom zanedbáva rodičovské povinnosti. Súčasnú miesto pobytu matky maloletej im nie je známe. Je v najlepšom záujme maloletej, aby sa aj úradne usporiadali rodinné pomery. Vzhľadom k tomu, že matka maloletej nejaví o maloletú náležitý a potrebný záujem, nenavštevuje ju, neplní si súdom určenú vyživovaciu povinnosť, má za to, že sú splnené podmienky na vyslovenie osvojiteľnosti maloletej. V súčasnosti maloletá prechodne žije v U. u syna podávateľky podnetu, ktorý spolu s priateľkou pomáhajú v starostlivosti o maloletú.

2. Matka sa k návrhu písomne nevyjadrila.

3. Vzhľadom k tomu, že matka sa na pojednávanie súdu dňa 25.1.2017 nedostavila, hoci predvolanie zobrala na vedomie na pojednávaní dňa 2.11.2016 a svoju neprítomnosť neospravedlnila, súd v zmysle § 180 C.s.p. s prihliadnutím na obsah spisu a charakter veci konal a rozhodoval v jej neprítomnosti.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom H. matky maloletej, svedkov H. a J. kolízneho opatrovníka, oboznámil sa so spismi Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 7P/90/2012, 9P/57/2012 a 9P/40/2014 ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 9P/57/2012-46 zo dňa 18.5.2012 bola maloletá U. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti manželov Z. Matka maloletej bola zviazaná prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 8.6.2012

6. Z výpovede podávateľky podnetu vyplynulo, že jej manžel Z. dňa XX.X.XXXXX zomrel.

7. H. uviedla, že maloletá U. bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti jej a jej manželovi a to rozhodnutím súdu z roku 2012. V podstate však maloletá od narodenia vyrastala v ich rodine spolu so svojou matkou, o ktorú sa tiež od detstva starali. Matka maloletej však vo februári 2012 úplne bez slova odišla z ich domácnosti. S manželom ešte čakali pár mesiacov, či si nerozmyslí návrat, resp. či nešlo u nej iba o nejaký skrat, ale nič sa nedialo, tak podali návrh na zverenie maloletej U. do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Čiže od februára 2012 sa matka vôbec neohlásila a o maloletú dcéru neprejavila žiaden záujem. Naposledy videla matku na pojednávaní súdu v máji 2012, odvtedy nie. Spolu s manželom sa starali o maloletú, ale jej manžel náhle v roku 2013 zomrel a ona túto situáciu veľmi zle znášala, tak spolu s maloletou U. odišli na nejaký čas do U. k synovi F., kde boli pár mesiacov a v podstate aj odvtedy maloletá ostala bývať v U. u jej syna a jeho priateľky. Syn s priateľkou aj predtým často navštevovali jej domácnosť a v súčasnosti ona často chodíva k nim a maloletú si bráva na prázdniny. Ďalej uviedla, že matka maloletej ju ani po pojednávaní, ktoré bolo začiatkom novembra 2016 žiadnym spôsobom nekontaktovala, výživné na maloletú nikdy neplatila ani neplatí a o maloletú sa vôbec nezaujíma.

8. Matka s návrhom nesúhlasila a navrhla také riešenie, aby bola maloletá U. dočasne zverená do pestúnskej starostlivosti H. a ďalej chce preukázať, že sa vie o svoje dieťa postarať. Vo výpovedi potvrdila, že z rodiny pani T. odišla vo februári 2012 a odvtedy dcéru nevidela. Ešte v roku 2012 kontaktovala H. ohľadom maloletej, ale nechcel jej dať žiadne informácie. Tiež volávala W., ktorý jej vždy len povedal, že maloletá sa má dobre a že má všetko, čo potrebuje. Adoptívnemu bratovi - H. písala viacero mailov a to asi v roku 2012, 2013 alebo 2014. V druhej polovici roku 2012 odišla do zahraničia do F., kde bola 3 roky a kde aj riadne pracovala a počas tohto obdobia sa tiež jedenkrát mailom informovala na dcéru u H., ale odpoveď nedostala. Potom bola 2 roky pracovne v R. a od konca júla 2016 už býva na Y.. Po príchode na Slovensko pracovala ako tľmočnica do 12.10.2016 a aktuálne nepracuje. Býva s partnerom v W. a má nastúpiť do novej práce. Potvrdila tiež, že od júla 2016, odkedy sa vrátila na Slovensko, neurobila žiadne kroky k tomu, aby kontaktovala maloletú, iba prostredníctvom svojej biologickej sestry, ktorá telefonovala H.. Pani T. ani H. konkrétne ohľadom maloletej nekontaktovala, pretože vie, že by ju H. od osobného stretnutia s maloletou U. odhovárал. Podľa nej nejde o to, že by sa nechcela s nimi kontaktovať, iba nejako zlyhala vzájomná komunikácia. Potvrdila tiež, že na dcéru U. neprispievala vôbec, ale bolo to preto, že žila v zahraničí a mala sama problém postarať sa o seba.

9. Svedok H. vo výpovedi uviedol, že má vedomosť, o čom sa vedie súdne konanie a potvrdil, že matka maloletej odišla z rodičovského domu, resp. z domu jeho matky v roku 2012 a u rodičov sa vôbec o maloletej neinformovala. Jemu osobne za celé obdobie napísala niekedy v januári 2014 mail s tým, že sa pýtala na maloletú ako aj na celú rodinu a žiadala, aby jej zaslal fotografiu maloletej. Odpísal jej, že aj oni sa zaujímajú, ako sa má, ale fotografiu nezaslal. Potom od jari 2014 už maloletá ostala žiť v jeho domácnosti, kde žije spolu s priateľkou a teda odvtedy zabezpečujú starostlivosť o maloletú len oni dvaja. Odkedy je maloletá v ich starostlivosti, matka sa o maloletú vôbec nezaujíma, hoci on mailovú adresu ani telefónne číslo nezmenil. V ďalšej svedeckej výpovedi uviedol, že po pojednávaní, ktoré bolo 2.11.2016 sa mu matka ozvala niekedy koncom novembra 2016 alebo začiatkom decembra 2016 s tým, že sa s ním chce stretnúť a zároveň povedala niečo v takom význame, aby sa veci urýchlili a uľahčili. Na maloletú sa však vôbec nepýtala. So stretnutím súhlasil a toto malo byť asi o týždeň. Následne matke telefonoval na číslo, z ktorého mu volala ona, aby si upresnili stretnutie, ale povedala mu, že je pracovne v R. a že jej to nevychádza. Opäť matke volal asi o 2 týždne a znova povedala, že nemá čas na stretnutie a že sa ozve ona, avšak už nezavolala.

10. Svedkyňa J. uviedla, že s H. sú partneri od roku 2008 alebo 2009 a teda jeho rodinu navštevuje dlhší čas a poznala aj matku maloletej. Potom, ako matka maloletej odišla z domácnosti partnerových

rodičov, tak začali ich domácnosť navštevovať častejšie a ich návštevy sa ešte viac zintenzívnili po smrti pána T.. Vtedy sa rozhodovali, ako budú ďalej zabezpečovať starostlivosť o maloletú a zobrali ju do ich domácnosti, kde od marca alebo apríla 2014 býva a ona spolu s partnerom zabezpečujú kompletnú starostlivosť o maloletú, ktorá chodí riadne do škôlky. Svedkyňa ďalej uviedla, že od partnera vie, že matka maloletej ho pred 2 alebo 3 rokmi kontaktovala mailom, ale nemá vedomosť o žiadnom stretnutí maloletej s matkou minimálne od jari 2014, odkedy oni zabezpečujú starostlivosť o maloletú.

11. Kolízny opatrovník uviedol, že tým, že sa matka dostavila na pojednávanie dňa 2.11.2016 a prejavila záujem o maloletú nastala nová situácia. Neskôr uviedol, že po pojednávaní, ich matka telefonicky kontaktovala, ale rozhovor začala veľmi neisto takým spôsobom, že vlastne ani nevie, čo má povedať. V rozhovore uviedla, že chce byť aj naďalej súčasťou života svojej dcéry a v súčasnosti súhlasí s tým, aby maloletá bola v náhradnej osobnej starostlivosti pána T.. Ďalej v rozhovore uviedla, že plánuje odísť žiť do zahraničia a že už ani na ďalšie pojednávanie nepríde, na čo jej kolízny opatrovník vysvetlil, že by bolo vhodné, aby sa pojednávania zúčastnila. Ďalej matka uviedla, že bude úrad znova kontaktovať, avšak ani úrad, ani konkrétnu kolíznu opatrovníčku viac nekontaktovala. Rozhovor s matkou pôsobil trochu zmätočne, pretože sa matka vyjadrila, že nevie, či bude schopná postarať sa o dcéru, keďže chce odísť žiť do zahraničia. Kolízna opatrovníčka sa aj v deň pojednávania pokúšala matke dovolať, ale telefón nezdvihala, hoci zvonil. Matka maloletú nekontaktovala od roku 2012 a rovnako ju nekontaktovala ani od leta 2016, odkedy žila na Y. a ani po pojednávaní, ktoré bolo začiatkom novembra 2016, nevyvinula žiadnu iniciatívu na stretnutie s maloletou. Mal teda za to, že iba slovné tvrdenia matky nestačia na preukázanie záujmu, avšak konečné rozhodnutie ponechal na úvahe súdu.

12. Podľa § 38 ods. 4 Zákona o rodine, ak rodič zneužíva svoje rodičovské práva a povinnosti najmä týraním, zneužívaním, zanedbávaním maloletého dieťaťa alebo iným zlým zaobchádzaním s maloletým dieťaťom, alebo výkon rodičovských práv a povinností napriek predchádzajúcim upozorneniam závažným spôsobom zanedbáva, súd pozbaví rodiča výkonu rodičovských práv.

13. Podľa § 102 ods. 1 písmeno a), b), c) Zákona o rodine, na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa ak počas najmenej šiestich mesiacov neprejavovali skutočný záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevovali, neplnili si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevyňaložili úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo počas najmenej dvoch mesiacov po narodení dieťaťa neprejavili o dieťa žiadny záujem, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo ak dajú súhlas na osvojenie vopred bez vzťahu k určitým osvojiteľom.

14. Podľa § 102 ods. 4 Zákona o rodine, o splnení podmienok osvojiteľnosti maloletého dieťaťa uvedených v odseku 1 rozhoduje súd na návrh orgánu sociálnoprávnej ochrany alebo aj bez návrhu.

15. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že maloletá od svojho narodenia žila v rodine pani T., spočiatku aj so svojou matkou. Vo februári 2012 matka maloletej odišla z tejto domácnosti a o maloletú neprejavila vôbec žiadny záujem niekoľko rokov, s výnimkou jedného mailu poslaného v januári 2014. Ďalej bolo v konaní preukázané, že matka neprejavila skutočný a úprimný záujem o maloletú ani v čase prebiehajúceho tohto súdneho konania, pričom sama potvrdila, že na Slovensko sa vrátila ešte v júli 2016 a bol jej poskytnutý priestor na vyvinutie iniciatívy v tom smere, aby kontaktovala rodinu svedka, u ktorého maloletá v súčasnosti žije. Je nesporné, že ani po tejto možnosti matka neurobila nič a nevyvinula žiadne aktivity k tomu, aby maloletú navštívila alebo aspoň sa o ňu zaujímala, nehovoriac o tom, že sama potvrdila, že výživné na maloletú nikdy neplatila. Dôkazom nezáujmu matky je aj skutočnosť, že sa na ďalšie pojednávanie súdu bez akéhokoľvek ospravedlnenia nedostavila. Súd teda konštatuje, že vzhľadom k tomu, že matka neprejavuje žiaden záujem o maloletú viac ako 4 roky, hoci jej v prejavení záujmu nebráni žiadna závažná prekážka, navyše neprispieva na výživu maloletej žiadnym spôsobom. Z uvedených dôvodov má súd za to, že sú splnené podmienky na vyslovenie osvojiteľnosti maloletej a vyslovenie osvojiteľnosti je v záujme maloletej. Vzhľadom k tomu, že matka starostlivosť o maloletú zanedbáva závažným spôsobom, rozhodol súd aj o pozbavení rodičovských práv a povinností matky.

16. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.